

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hieronymi Dandini Cæsenatis E Societate Iesv De Corpore
Animato Lib. VII.**

Dandini, Girolamo

Parisiis, 1611

XLVII. De cubito, & radio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95641)

Cornu & ungula.

Quoniam cum similis vtriusque natura sit, equum est & vngulam similiter findi & cornu. At non ita semper est, sed vnicum interdum cornu cum vngula diuisa cernitur.

Cornua curru capite.

In capite gestantur cornua animalibus cornutis omnibus: tum quod in ea parte materia illorum plurima suppeditatur: tum quod ea maxime pars incommodis & damnis omnibus exposita praesidijs hisce fuit munienda. Et in alijs quidem partibus officia multa impedirent, in capite omnino nullum: immo in hac parte commodissime illis animalia vtuntur. Sed pars ea cornuam, quae infigitur capiti, latior est ferè, vt firmius stet, & caua, vt minus sit in capite pondus. Desinit autem in fortissimum & acutum mucronem, qui sine sui detrimento ferre possit. Solis ceruis solida prostrus sunt: at & in illis solis decidua, fortasse propter nimium pondus ita natura prouidit. Ceruæ tamen cornua non habent, quia ne maribus quidem sunt necessaria: sed tamen minus illis offenduntur, quam imbecilliores famine.

Cervicis cornua.

Cuti potius, quam capitis ossi, adherent. Quate & cutis colore imitantur, & simul cum cute detrahuntur, & vt in 3. lib. de Historia Philolophus prodidit, in Phrygia & alijs in locis visuntur Boues, qui cornua perinde, vt auriculas, moueant. Ex materia namque ascendente cutique circa os adherescente formantur.

Cuti infixa cornua.

Cornua mobilia.

DE SCAPVLA & Brachio.

CAPVT XLVI.

Vod in arboribus truncus est, hoc in animalis corpore id totum, quod ventre & thorace continetur à collo ad podicem. Quod radix radiu suè exortus, hoc caput. Quod denique rami, hoc manus & pedes, quae communi artuum nomine nominamus, brachiaque & crura comprehendimus, quod illa propter manus, haec propter pedes adiuncta sunt. Vt enim arborum trunco adnascuntur rami, sic reliquo corpori artus. Hominis manus & brachia anterioribus quadrupedum pedibus cruribusque respondent: vt vel homo sit erectus caelumque spectans quadrupes, vel quadrupes in terram spectans & incuruatus homo.

Animalis & arborum similitudo.

Artuum dispositio.

Horum omnium compositio ex ossibus est, musculis, & externa cute: Has verò, vt & ceteras corporis partes, percurrunt arterie, venae, ac nerui. De his satis antea dictum. De ossibus & musculis dicendum. Musculi mouendo necessarij fuerunt, ossa robur & stabilitatem praestant: nec sine illis extendi potuisset membrum, nec firmiter apprehenderet aut cõtineret quidquam, & omnino tremulum semper penderet.

Manus totius partitio.

Ab extrema portò scapula ad summos vsque digitos manus extenditur: cuius quatuor sunt primariae partes; scapula, brachium, cubitus, & extrema manus. Scapula insidet dorso, velut basis & fundamentum brachij. Brachium à scapula humeròque ad cubiti vsque coniunctionem protenditur. Cubitus seu vlna lacertusue à brachio ad extremam manum oculis ipsis notam.

Scapula

Scapula humeruse, Græcis ἀκρωτηριον, vnico cõ-

stat osselato & tenui, trianguliferè figura; cuius apici excavato inseritur cubitus. Pars eius, quae modicè curuata incumbit dorso, plana tota est & posita: altera verò exterior in duas quasi cauitates media spina diuiditur. Itaque tum costas tectur, tum brachij & musculorum plurimum insertionem spina & extremitatibus ceteris excipit. Inferuntur enim illi; tum ij, qui ipsam mouent; tum aliqui ex ijs, qui brachium agitant. Anteriorum namque triangularis musculus trahit à superioribus quinque costis ortus, antequàm in cartilagine designant. Surfum, tum trapezius ille, qui ex occipitio ita per totum descendit dorsum, vt vtrinque coniunctus Monachi cucullam referens cucullaris quoque dicatur. Tum alius à prima & sequetibus cervicis vertebris pronatus. Deorsum item & retrosum trapezij, pars inferior. Vt enim supernè descenditibus hbris trahit surfum; ita & deorsum infernè ascendetibus: & retrosum illis, quae ex recto immittuntur loco. Sed & is, qui à figura nominatur rhaboides, partim à cervicis, partim à thoracis vertebris ductus, retrosum, ad superiora tamen, trahit. Omnes enim hi musculi ex dictis producti locis inferuntur in scapulam, eamque ad suum quisque principium trahit.

Scapulam mouentes musculi.

Brachium vnico item, sed rotundo, magno, & robusto constat osse; quod cartilagine multa scapulae inseritur cauitati, vt firmior insertio sit; cum in omnem partem & vehementer moueri brachium oporteat. Ad pectus namque adducit pectoralis musculus ex media pectoris longitudine natus supraque mediam ferè brachij partem infixus. Abducunt retrò simul tres ex scapulae basi vnus per superiorem ipsius externam cauitatem, alter per inferiorem, tertius perimam & internam partem ad paulò elatiorem, quam superior, brachij partem progredientes. Surfum cleuaris, qui valde carnosus ex clauicula longitudine per scapulam ad eundem ferè pergit locum. Deorsum recta duo detrahunt: latissimus vnus ab ossis sacri & lumborum spinis; & alter ferè rotundus ab inferiori scapulae basi sub brachij caput inserti. Denique in orbem circumagitur brachium non peculiari alio musculo, sed his omnibus successiuè agentibus.

Brachij os.

Brachium mouentes musculi.

DE CUBITO ET RADIO.

CAPVT XLVII.

Am cubitus à brachio ad manum extensus duobus constat ossibus, quorum vnus altero longius paulò est. Id, quod est longius, exteriùs est, & cubitus vlnaue vocatur. Huic breuius alterum in cumbit interius, radiusque appellatur. Hoc nimirum interius os breuius esse oportuit, vt exteriùs illo in brachij sinu articulo flexi cubitus ad anteriora posset: eandemq. ob causam excavatur idem cubitus grandiq. factò sinu semicirculo profundiori brachium vicissim excipit; vt & fortis cartilagineum ac vinculorum interuentu articulatio sit, & commoda cubiti flexio. Hic enim ipse radius brachio articulatur rotundo sinu, qui brachij caput excipit: articulatur etià cubito, tum supernè, tum infernè. In medio longitudo tota protuberat atque dehiscit à cubito: tum vt musculis, qui circa cubitum ducendi erant, locum cedat: tum vt in pronum & supinum promptè

Cubiti & Radius ossa.

N iij

